

skutková podstata prostě zmizela v mnohem širším rozsahu použitelnosti ustanovení nového, s jehož hlediska zkoumati dlužno to které konkrétní jednání v tom směru, spadá-li pod pojem obchodování neregulárního, řádnému obchodu cizího a je-li s to, aby působilo na zvyšování cen. Že obojí tato náležitost je tu v případě přítomném, nemůže býti pochybné, uváží-li se, že, správně vzato, bylo by jednání obžalované G. Sch-ové mělo býti posuzováno jakožto spoluvina (ve formě napomáhání) na řetězovém obchodu, jímž byla uznána vinnou R. F-ová; neboť dle zjištění rozsudku zapůjčila G. Sch-ová 200 K R. F-ové za tím účelem, aby tato mohla složit N-ové na koupi mýdla závdavek, aby jí tedy umožnila provedení činu, jenž na straně F-ové byl z důvodů shora vyložených právem uznán za přečin ve smyslu § 23 č. 4, a to, jak zjištěno, znajíc poměry F-ové a vědouc, že si chce tato na mýdle něco přivydělati, znajíc tedy okolnosti rozhodné pro trestnost jejího jednání. Tím je otázka trestnosti jednání G. Sch-ové úplně vyčerpána a není ani třeba vzhledem k tomu, že zákon staví obchodování řetězové na roveň pletichám a stejně je tresce a že dle §§ 5 a 239 tr. zák. dopouští se činu trestného nejen bezprostřední pachatel, nýbrž také, kdo úmyslným poskytnutím prostředků napomohl a přispěl k jeho bezpečnému vykonání, zkoumati bezpředmětnou již otázku, sneslo-li by jednání obžalované Sch-ové bez násilí i přímé podřadění pod pojem pletich ve smyslu § 23 č. 4 cís. nař. ze dne 24. března 1917 č. 131 ř. z.

#### Čís. 49.

**Zmatku dle § 281 č. 10 tr. ř. nemůže se obžalovaný dovolávati, není-li trestní zákon, jemuž byl jeho čin podřaděn, přísnější, než trestní zákon, jehož použití se domáhá zmateční stížnost.**

(Rozh. ze dne 29. dubna 1919, Kr I 173/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v zasedání neveřejném zmateční stížnost obžalovaného, který byl rozsudkem krajského jako nalézacího soudu v Písku uznán vinným zločinem zpronevěry dle § 183 tr. zák.

#### Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje důvod § 281 č. 10 tr. ř., který shledává v tom, že čin, jímž stěžovatel byl vinným uznán, nezakládá skutkovou podstatu zločinu zpronevěry dle § 183 tr. zák., nýbrž zločinu krádeže. Dle § 282 tr. ř. může zmateční stížnost obžalovaného býti podána jen v jeho prospěch. Z toho plyne, že i zmateční důvod § 281 č. 10 tr. ř. může obžalovaným býti uplatňován jen v tom směru, že čin rozhodnutí za základ položený byl nesprávným výkladem zákona v neprospěch obžalovaného podřaděn trestnímu zákonu, jehož na čin použití nelze, že však tento důvod zmatku místa nemá, když použití nesprávného zákona trestního nemá pro obžalovaného nepříznivého vlivu. Zločin zpronevěry dle §§ 183, 184 tr. zák. a zločin krádeže dle §§ 173, 178, 179 tr. zák. podléhají zcela stejným trestům, u obou nastává beztrestnost dle § 187 tr. zák., odsouzení pro tyto zločiny má dle § 6 zák. ze dne 15. listopadu 1867

č. 131 ř. z., stejné právní následky v zápětí, tak že nelze uznati, že by obžalovaný měl nějaký prospěch z toho, kdyby čin, kterým byl vinným uznán, byl kvalifikován jako krádež, nikoliv jako zpronevěra. To i stížnost sama uznává. Vzhledem k tomu není dotčnými vývody stížnosti zmateční důvod § 281 č. 10 tr. ř. dle zákona proveden, pročez slušelo dle § 1 č. 2, § 4 č. 1 zák. ze dne 31. prosince 1877 č. 3 ř. z. z roku 1878 zmateční stížnost zavrhnouti.

#### Čís. 50.

**Bylo-li vyhověno podmínkám § 427 tr. ř., nezakládá skutečnost, že hlavní přelíčení bylo konáno a rozsudek vynesen v nepřítomnosti obžalovaného, o sobě zmatečnosti.**

(Rozh. ze dne 29. dubna 1919, Kr II 67/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v zasedání neveřejném zmateční stížnost obžalovaného, který byl rozsudkem krajského jako nalézacího soudu v Uh. Hradišti uznán vinným zločinem krádeže dle §§ 171, 173, 174 Ilc tr. zák.

#### Důvody:

Zmateční stížnost shledává důvod zmatečnosti jí uplatňovaný § 281 čís. 4 tr. ř. v tom, že byl zamítnut návrh obhájcem obžalovaného při hlavním přelíčení učiněný, aby bylo jednání odročeno, poněvadž obžalovaný se ku hlavnímu přelíčení nedostavil, a že tím byly porušeny základní principy obhajování. Bezdůvodnost zmateční stížnosti jest zřejma, porovná-li se toto odůvodnění zmatečnosti obžalovaným tvrzené s právní povahou důvodu tohoto a s ustanovením § 427 tr. ř. Ustanovení § 281 čís. 4 tr. ř. předpokládá, že mezitímním nálezem soudu sborového své stolice byly buď zákon neb některá podstatná zásada trestního řízení porušeny, jež zachovávatí jest nutno, aby bylo zajištěno nerušené právo stíhání anebo právo obhajoby. Dle § 427 tr. ř. lze, nedostavil-li se obžalovaný ku hlavnímu přelíčení, provésti je v jeho nepřítomnosti a vynéstí rozsudek jen tehdy, jde-li o zločin, na nějž jest stanoven nejvýše pětiletý trest na svobodě, aneb o přečin, byl-li obžalovaný v přípravném vyšetřování již vyslechnut a byla-li mu obsílka ku hlavnímu přelíčení osobně doručena. Zmatečnost nastane v tom případě, nedostává-li se některá z těchto tří náležitostí. To obžalovaný ve zmateční stížnosti ani netvrdí a, jak z trestních spisů vyplývá, jsou splněny všechny tyto podmínky, za nichž, aniž by nastala zmatečnost, jest dovoleno nalézacímu soudu provésti hlavní přelíčení proti nedostavivšímu se obžalovanému a vynéstí rozsudek. Neboť dle § 178 tr. zák. jest na zločin krádeže stanoven těžký žalář od 6 měsíců do 1 roku a pouze za okolností přitěžujících, kterých zde dle obžaloby není, od 1 do 5 let, obžalovaný byl v předběžném vyšetřování o činu trestném, jemu za vinu kladeném, vyslechnut a taktéž byla mu obsílka ku hlavnímu přelíčení k vlastním rukám doručena. Z toho plyne, že nalézací soud právem mohl návrh obhájcův na odročení hlavního přelíčení zamítnouti.